

СПИЧЕЛѢ ПАРѢ НИТО да проболарѣ ѿт свѧ-
 то-го това дѣло, амнѣ да оуправа, и да
 настава колькото мoga камто добродѣтель-
 та и оученїе-то млады тѣ дѣца които при-
 даватъ на мои-тѣ рацѣ родители-тѣ тѣхни.
 Ще сѧ тѣсда да сѧмъ и ѿт ватрѣ и ѿт ванъ
 добрѣ, смиренъ, кротакъ цѣломудрѣ и гла-
 гочестивъ, щото мои-тѣ работы да стабатъ
 примѣри на мои-тѣ оученицы: зашо ако
 ги развратѣ ще имъ стора по голамо злѣ
 ѿт оумрѣзны-атъ онзи оучитель, който
 придади на Римскїи ать военачалникъ свои-
 тѣ оученицы. Като съ таквици мыслы и съ
 таквици добродѣтели влѣза въ школа-та, ще
 раздѣлѣ оученицы-тѣ си на десатъ чина
 подеслатъ на всакъ чинъ. По големы-тѣ ще
 гѣда на пѣрвы-атъ чинъ, по малки-тѣ на
 вторы-атъ, а най малки-тѣ на десаты-атъ
 чинъ. Но предъ да начена да касъвамъ какъ
 ще ги оуча, трѣба да кажа каква ще да є
 школа-та: сась єдна рѣчъ, фахъ да река чи
 и тїа и сичкїи-атъ ватрешенъ чинъ трѣба да
 сѧ като Европски-тѣ дѣто оучатъ драг-
 дрѹго-ученїе-то; но това не є возможно да